

Στις 22/10, βράδυ Παρασκευής, 7 ΔΙΑΣ καταδιώκουν κλεμμένο αυτοκίνητο, το οποίο δε σταματάει σε έλεγχο και προσπαθεί να διαφύγει. Το αμάξι εντοπίζεται εκ νέου στο Αιγάλεω και η καταδίωξη φτάνει μέχρι το Πέραμα. 38 σφαίρες από τους ένστολους μισθοφόρους κόβουν το νήμα της ζωής του Νίκου Σαμπάνη, επιβάτη του οχήματος, τραυματίζουν ένα δεύτερο άτομο, ενώ ένα τρίτο καταφέρνει αρχικά να ξεφύγει.

Τη σκυτάλη από τους μπάτσους παίρνουν τα μίντια, τα οποία επιδίδονται με μαεστρία στην επιχείρηση "Ξέπλυμα". Το αφήγημα της αυτοάμυνας επιστρατεύεται πρώτο. Επικεντρώνονται στο γεγονός της δήθεν απόπειρας εμβολισμού των μηχανών από το όχημα, για να καλύψουν την κρατική δολοφονία. Ταυτόχρονα, οι ρουφιάνοι των καθεστωτικών μας πληροφορούν, πως οι μπάτσοι βρίσκονται υπό κράτηση, έχοντας στο πλευρό τους το Θεοδωρικάκο και τηρούνται όλες οι προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες, μέχρι να αποσαφηνιστεί το τι πραγματικά συνέβη, δίνοντας την πολυπόθητη αίσθηση της διαφάνειας στους κόλπους της ΕΛ.ΑΣ., της ύπαρξης του κράτους δικαίου. Επικοινωνιακά, η ένταση πρέπει να κρατηθεί σε χαμηλά επίπεδα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, παίζει διαρκώς στους τίτλους η λέξη "Ρομά", γεγονός που φυσικά δεν είναι τυχαίο. Πρόκειται για μία φορτισμένη κοινωνικά λέξη, η οποία για την ελληνική κοινωνία είναι ταυτόσημη με τον κίνδυνο, την απειλή, το παρεκκλίνον, εκείνο που έρχεται να ταράξει την ησυχία, να εισβάλλει στα σπίτια των νοικοκυραίων και να απειλήσει την ασφάλεια, την ακεραιότητα ή την ιδιοκτησία τους. Τα Μ.Μ.Ε. σε μία απόπειρα να νομιμοποιήσουν τη δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη, αφήνουν να εννοηθεί ότι όλες οι ζωές για τη κοινωνία δε μετρούν το ίδιο. Και η αλήθεια είναι πως δε μετρούν!

Το κοινωνικό σώμα έρχεται περίτρανα να δείξει με την απαθή του στάση, ότι σφυρά αδιάφορα απέναντι στις κρατικές δολοφονίες, συνεχίζοντας τη μίζερη καθημερινότητα, αναπαράγοντας με ζέση το καθεστωτικό παραμυθάκι. Το αφήγημα του "καλά να πάθει", σκοτώνει το Νίκο ξανά μετά τους μπάτσους. Οι παρεκκλίνοντες από την κοινωνία άλλωστε, χρήζουν διαφορετικής αντιμετώπισης από τους υπολοίπους, ειδικά εάν πρόκειται για "επικίνδυνους".

Βλέπουμε, το τελευταίο διάστημα, το δόγμα νόμος και τάξη στα καλύτερα του. Οι περιπτώσεις που οι μπάτσοι επιλέγουν να ανοίξουν πυρ κατά "υπόπτων" ή να επιδοθούν σε κινηματογραφικές καταδίωξεις, αυξάνονται και πληθύνονται. Η δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη, έρχεται να προστεθεί σε μια μακρά λίστα του ενεργητικού της ΕΛ.ΑΣ.. Οι σύγχρονοι πραιτωριανοί αποτελούν την εμπροσθοφυλακή της εξουσίας, έτοιμοι να εκτελέσουν στο καθήκον.

Αλίμονο, λοιπόν, αν περιμέναμε κάθε φορά τη δικαίωση από το κράτος, τους θεσμούς και τα τσιράκια του.

Τα στρατόπεδα είναι διαχωρισμένα.

Η επίθεση είναι ο μόνος δρόμος τον οποίο μάθαμε.

Και αυτόν επιλέγουμε.

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Η ΜΝΗΜΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΚΟΥΠΙΔΙ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ